

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
16. februar 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-28/17	NN (sag forelagt af Østre Landsret) Spørgsmål 1: Hvilke elementer skal inddrages ved vurderingen af, om hjemmehørende selskaber i en situation som den foreliggende er underlagt en "tilsvarende betingelse", jf. Philips-dommens præmis 20, med hensyn til modregning af underskud, som gælder for filialer af ikke-hjemmehørende selskaber? Spørgsmål 2: Hvis det lægges til grund, at de danske beskatningsregler ikke indeholder en forskelsbehandling som omhandlet i Philips-sagen, udgør et forbud mod modregning svarende til det beskrevne - i sådanne tilfælde, hvor overskuddet i det ikke-hjemmehørende selskabs faste driftssted tillige er undergivet værtslandets beskatningskompetence - i sig selv en restriktion af retten til fri etableringsret, jf. TEUF artikel 49, der skal retfærdiggøres af et tvungende alment hensyn? Spørgsmål 3: I bekræftende fald kan en sådan restriktion da retfærdiggøres af hensynet til at forhindre dobbelt anvendelse af underskud, målet om at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne eller af en kombination af begge disse? Spørgsmål 4: I bekræftende fald er en sådan restriktion da proportional?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	21.02.18

C-49/17	<p>Koppers Denmark (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fortolkes således, at forbrug af egenproducerede energiprodukter til fremstilling af andre energiprodukter er afgiftsfritaget i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor de fremstillede energiprodukter ikke anvendes til motorbrændstof eller brændsel til opvarmning? 2. Skal artikel 21, stk. 3 i direktiv 2003/96/EF om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fortolkes således, at medlemsstaterne kan begrænse fritagelsens anvendelsesområde til alene at omfatte forbrug af et energiprodukt, der medgår til produktionen af et tilsvarende energiprodukt (dvs. et energiprodukt, der som det forbrugte energi produkt også er afgiftspligtigt)?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	22.02.18
De forenede sager C-115/16, C-118/16 og C-119/16	<p>N Luxembourg 1 m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål.</p> <p>1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	01.03.18
De forenede sager C-116/16 og C-117/16	<p>T Danmark m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Det bemærkes, at sagerne omhandler forskellige parter, og at de forelagte præjudicielle spørgsmål varierer fra sag til sag. Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål.</p> <p>1. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser, som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	01.03.18

C-299/16	Z Danmark (sag forelagt af Østre Landsret) Sagen vedrører: 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	GA	01.03.18
C-230/17	Deha Altiner og Ravn (sag forelagt af Østre Landsret) Sagen vedrører: Er artikel 21 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, jf. opholdsdirektivet analogt, til hinder for, at en medlemsstat nægter en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, som er statsborger i denne medlemsstat, og som er vendt tilbage til medlemsstaten efter at have udøvet sin ret til fri bevægelighed, en afledt opholdsret, hvis familiemedlemmet ikke indrejser eller indgiver ansøgning om opholdsret i naturlig forlængelse af unionsborgerens tilbagevenden?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Udlændingestyrelsen Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	07.03.18

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-16/16 P	Belgien mod Kommissionen Påstande: Den af Retten afsagte kendelse i sag T-721/14 ophæves i det hele. Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling. Der træffes afgørelse om realiteten. Begæringerne om intervention fra Den Helenske Republik og Den Portugisiske Republik imødekommes. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	20.02.18
C-441/17	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (1) (herefter »habitatdirektivet«), idet den har vedtaget et bilag til skovforvaltningsplanen for skovfogsområdet Białowieża, uden at have sikret sig, at dette bilag ikke ville have en negativ indvirkning på integriteten af lokaliteten af fælleskabsbedyndning (LAF) og det særlige bevaringsområde (SBO) PLC200004 Puszcza Białowieska. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (2)	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	20.02.18

	<p>(herefter »fugledirektivet«), idet den ikke har truffet de nødvendige bevaringsforanstaltninger, som opfylder de økologiske behov for naturtyper i bilag I til habitatdirektivet, arter i bilag II til samme direktiv, fugle i bilag I til fugledirektivet og regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i det sidstnævnte bilag, for hvilke LAF'en og SBO'et PLC200004 Puszcza Bialowieska blev oprettet. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra a) og d), idet den ikke har sikret en streng beskyttelse af de i bilag IV til habitatdirektivet anførte saprofytiske billearter (sinoberbille [Cucujus cinnaberinus], pragtbille [Buprestis splendens], melandryidaebille [Phryganophilus ruficollis] og pythidaebille [Pytho kolwensis]), dvs. ikke har forbudt forsætligt drab og forstyrrelse samt beskadigelse eller ødelæggelse af disse billers yngle- eller rasteområder i skovfogsområdet Białowieża. — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fugledirektivets artikel 5, litra b) og d), idet den ikke har sikret beskyttelse af de i [bilag I til] fugledirektivet anførte fuglearter, især den hvidryggede flagspætte (Dendrocopos leucotos), den tretåede spætte (Picoides tridactylus), spurveuglen (Glaucidium passerinum) og perleuglen (Aegolius funereus), eller ikke har sikret, at disse fuglearter i skovfogsområdet Białowieża ikke dræbes og ikke forstyrres i yngletiden, og at deres reder og æg ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes.</p> <p>— Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-518/15	<p>Matzak</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 17, stk. 3, litra c), nr. iii), i direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at den giver medlemsstaterne ret til at udelukke visse kategorier af brandmænd ansat af det offentlige brandvæsen fra alle bestemmelserne til gennemførelse af dette direktiv i national ret, herunder de bestemmelser, hvorved arbejdstid og hviletid defineres? – For så vidt som direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ikke indeholder minimumsstandarder, skal det da fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at den nationale lovgiver opretholder eller vedtager en bredere definition af arbejdstid? – Henset til artikel 153, stk. 5, TEUF og målene med direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, skal dette direktivs artikel 2, for så vidt som det definerer de vigtigste begreber, der anvendes i direktivet, bl.a. arbejdstid og hviletid, da fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på begrebet arbejdstid, der gør det muligt at fastsætte lønnen i forbindelse med tilkaldevagt? – Udgør direktiv 2002/88 om visse aspekter i forbindelse med tilret-</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	21.02.18

	<p>te læggelse af arbejdstiden en hindring for, at tilkaldvagt betragtes som arbejdstid, når de krav, der stilles til arbejdstageren i denne vagtperiode (f.eks. forpligtelsen til at reagere på arbejdsgiverens opkald inden for en frist på 8 minutter), selv om den udføres i arbejdstagerens hjem, i betydeligt omfang begrænser dennes mulighed for at udføre andre aktiviteter?</p>			
C-667/16	<p>Nooren Sagen vedrører: 1) Har unionslovgiver i artikel 70, 71 og 72 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin fastsat en mulighed for – som i den foreliggende sag, hvor der er tale om flere misligholdelser på det samme krydsoverensstemmelsesområde– at addere støttenedsættelserne på grund af gentagen misligholdelse og ikkegentagen misligholdelse af krydsoverensstemmelsesforpligtelser i tilfælde, hvor der er tale om dels uagtsom misligholdelse, dels forsætlig misligholdelse heraf? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, hvilken bestemmelse udgør da hjemlen for denne addition, og hvorledes er beregningsmåden? 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, findes der da en hjemmel herfor andetsteds i EU-retten?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.02.18
C-132/17	<p>Peugeot Deutschland Sagen vedrører: Udbyder den, der driver en videokanal på internettjenesten YouTube, fra hvilken internetbrugere kan hente korte reklamevideoer for modeller af nye personbiler, en audiovisuel medietjeneste som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2010/13/EU?</p>	Kulturministeriet	Dom	21.02.18
T-731/15	<p>Klyuyev mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse 2015/1781/FUSP af 5. oktober 2015 om ændring af Rådets afgørelse 2014/119 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1777 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2015 om restriktive foranstaltninger over for visse personer,</p>	Udenrigsministeriet	Dom	21.02.18

	<p>enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.</p> <p>— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger</p>			
C-103/16	<p>Porras Guisado</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 fortolkes således, at de »særlige tilfælde, som ikke har forbindelse med deres tilstand, hvor afskedigelse er tilladt efter national lovgivning og/eller praksis«, der er en undtagelse til forbuddet mod afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, udgør tilfælde, der ikke svarer til »en eller flere grunde, som ikke kan tilregnes arbejdstageren selv« som anført i artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 98/59 af 20. juli 1998, men er et tilfælde af mere begrænset karakter? 2) I tilfælde af kollektiv afskedigelse er det med henblik på at vurdere, om der foreligger særlige tilfælde, der kan begrunde afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, i henhold til artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85, da et krav, at den berørte arbejdstager ikke kan indsættes i en anden stilling, eller er det tilstrækkeligt, at der fremlægges dokumentation for økonomiske, tekniske eller produktionsmæssige grunde, der berører den pågældendes stilling? 3) Er en lovgivning som den spanske, der gennemfører artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 af 19. oktober 1992, om forbud mod afskedigelse af arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, forenelig med den nævnte bestemmelse, når denne lovgivning fastsætter en garanti, hvorefter afskedigelsen erklæres ugyldig, såfremt der ikke fremlægges beviser for de grunde, der berettiger afskedigelsen (udbedrende beskyttelse) uden at fastsætte et forbud mod afskedigelse (præventiv beskyttelse)? 4) Er en lovgivning som den spanske, der ikke indebærer en fortrinsret for arbejdstagere, der er gravide, lige har født eller ammer, således at disse kan forblive i virksomheden i tilfælde af en kollektiv afskedigelse, forenelig med artikel 10, nr. 1), i direktiv 92/85 af 19. oktober 1992? 5) Er en national lovgivning forenelig med artikel 10, nr. 2), i direktiv 92/85, når denne lovgivning fastsætter, at det er tilstrækkeligt, at der foreligger en meddelelse om afskedigelse som i det foreliggende tilfælde, der ikke henviser til, at der ud over begrundelsen for den kollektive afskedigelse er tale om et særligt tilfælde med henblik på, at den gravide arbejdstager kan omfattes af afgørelsen om kollektiv opsigelse?</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	22.02.18

C-181/16	<p>Gnandi</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold, der pålægger medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af direktivet at respektere princippet om nonrefoulement og retten til effektive retsmidler i samme direktivs artikel 13, stk. 1, og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den er til hinder for, at der træffes afgørelse om tilbagesendelse, således som det fremgår af artikel 6 i direktiv 2008/115/EF og artikel 52/3, stk. 1, i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, l'établissement, le séjour et l'éloignement des étrangers (lov af 15.12.1980 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udvisning fra statens område) og artikel 75, stk. 2, i arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (kongelig bekendtgørelse af 8.10.1981 om udlændinges indrejse, etablering og ophold på samt udvisning fra statens område), straks når Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides har givet afslag på en ansøgning om asyl, og dermed inden retsmidlerne til prøvelse af denne afgørelse er udtømt, og inden asylproceduren er endelig afsluttet?»</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	22.02.18
C-336/16	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Polen</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (1), sammenholdt med bilag XI dertil, dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, og artikel 22, stk. 3, sammenholdt med bilag XI dertil, idet denne — fra 2007 og mindst indtil 2013 har overskredet den daglige grænseværdi i 35 luftkvalitetsområder og den årlige grænseværdi for PM10 i ni luftkvalitetsområder og ikke fremlagt oplysninger, hvoraf fremgår, at denne situation er blevet bedre — ikke i luftkvalitetsprogrammet har truffet egnede foranstaltninger med henblik på, at gøre den periode, hvor grænseværdierne for PM10 i luften overskrides, kortest mulig — har overskredet de daglige grænseværdier og tolerancemargenen fra den 1. januar 2010 til den 10. juni 2011 i område 14.17, Radom by, område 14.18, Pusków-Żyrardów, og område 16.15. Kędzierzyn-Koźle, og fra den 1. januar 2011 til den 10. juni 2011 i område 30.3, Ostrów-Kępcno — ikke har gennemført artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa korrekt. — Republikken Polen tilpligtes at betale</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.02.18

	sagens omkostninger.			
C-572/16	<p>INEOS</p> <p>Sagen vedrører: Er bestemmelserne i artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF samt bestemmelserne i Kommissionens afgørelse af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF (2011/278/EU) til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, som for handelsperioden 2013-2020 fastsætter en materiel præklusjonsfrist for ikke rettidigt indgivne ansøgninger om tildeling af gratis emissionscertifikater til bestående anlæg og i denne forbindelse udelukker berigtigelse af fejl eller supplerende (ufuldstændige) oplysninger i ansøgningen om tildeling, som først konstateres efter udløbet af den frist, som medlemsstaten har fastsat?</p>	Energistyrelsen	Dom	22.02.18
C-632/16	<p>Dyson</p> <p>Sagen vedrører: Kan en nøje overholdelse af støvsugerforordningen (uden at supplere etiketten i forordningens bilag II med oplysninger om de testbetingelser, der har ført til en indplacering i en energieffektivitetsklasse i henhold til bilag I) anses for en vildledende undladelse som omhandlet i artikel 7 i direktivet om urimelig markedspraksis?</p>	Energistyrelsen	GA	22.02.18
C-44/17	<p>The Scotch Whisky Association</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kræver en »indirekte kommerciel brug« af en registreret geografisk betegnelse for spiritus i henhold til artikel 16, litra a), i forordning (EF) nr. 110/2008, at den registrerede geografiske betegnelse anvendes i identisk eller fonetisk og/eller optisk lignende form, eller er det tilstrækkeligt, at den omtvistede del af tegnet hos den relevante kundekreds vækker en association af en hvilken som helst art til den registrerede geografiske betegnelse eller det geografiske område? Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Spiller det da også en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »indirekte kommerciel brug«, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en indirekte kommerciel brug af den registrerede geografiske betegnelse, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse? 2. Kræver en »antydning« af en registreret geografisk betegnelse i henhold til artikel 16, litra b), i forordning (EF) nr. 110/2008, at der foreligger fonetisk og/eller optisk lighed mellem den registrerede geografiske betegnelse og den omtvistede bestanddel af tegnet, eller er det tilstrækkeligt, at den om-</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	22.02.18

	<p>tvistede del af tegnet hos den relevante kundekreds vækker en association af en hvilken som helst art til den registrerede geografiske betegnelse eller det geografiske område? Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Spiller det da også en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »antydning«, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en antydning i kraft af den omtvistede bestanddel af tegnet, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse? 3. Spiller det en rolle i forbindelse med vurderingen af, om der foreligger en »anden falsk eller vildledende angivelse« i henhold til artikel 16, litra c), i forordning nr. 110/2008, i hvilken sammenhæng den omtvistede bestanddel af tegnet er indføjet, eller kan denne sammenhæng ikke modvirke en vildledende angivelse, selv om den omtvistede bestanddel af tegnet er ledsaget af en angivelse af produktets virkelige oprindelse?</p>			
C-59/17	<p>SCI Château du Grand Bois</p> <p>Sagen vedrører: 1. Bemyndiger bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 de medarbejdere, der gennemfører en kontrol på stedet, til at trænge ind på en landbrugsbedrifts arealer uden at have opnået landbrugersens samtykke? 2. I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, skal der da sondres mellem, om de pågældende arealer er indhegnede eller ej? 3. I tilfælde af, at dette første spørgsmål besvares bekræftende, er bestemmelserne i artikel 76, 78 og 81 i gennemførelsesforordningen af 27. juni 2008 da forenelige med princippet om boligens ukrænkelighed, som sikret ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	22.02.18
C-64/16	<p>Associação Sindical dos Juizes Portugueses</p> <p>Sagen vedrører: I betragtning af de ufravigelige krav om at bringe det uforholdsmæssigt store underskud til ophør og den finansielle bistand, der er omfattet af de europæiske bestemmelser, skal da princippet om domstolenes uafhængighed, således som det følger af artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter 1 om grundlæggende rettigheder samt i Domstolens praksis, fortolkes således, at det er til hinder for de foranstaltninger til lønedsættelse, der anvendes på dommere i Portugal, fordi de pålægges ensidigt og varigt af andre myndigheder eller statsorganer, således som det følger af artikel 2 i lov 75/2014 af 12. september?</p>	Udenrigsministeriet	Dom	27.02.18

C-135/16	<p>Georgsmarienhütte e.a.</p> <p>Er Europa-Kommissionens afgørelse af 25. november 2014 (Commission Decision of 25.11.2014 on the aid scheme SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [implemented by Germany for the support of renewable electricity and of energy-intensive users], C(2014)8786 final) i strid med Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, idet Kommissionen kvalificerer begrænsningen af EEG-afgiften som statsstøtte i henhold til artikel 107 TEUF?</p>	Energistyrelsen	GA	27.02.18
C-266/16	<p>Western Sahara Campaign UK</p> <p>Sagen vedrører: I Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kongeriget Marokko på den anden side (EFT 2000 L 70, s. 2) (herefter »associeringsaftalen«), godkendt ved Kommissionens og Rådets afgørelse 2000/204/EFC 1, EKSF, er henvisningerne til »Marokko« i artikel 9, 17 og 94 samt protokol nr. 4 da alene henvisninger til Marokkos suveræne område som anerkendt af De Forenede Nationer og Den Europæiske Union (herefter »EU«) og er derfor til hinder for, at produkter, der stammer fra Vestsahara, toldfrit importeres til EU i medfør af associeringsaftalen? Såfremt produkter, der stammer fra Vestsahara, toldfrit kan importeres til EU i medfør af associeringsaftalen, er associeringsaftalen da gyldig, henset til kravet i artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union om at bidrage til overholdelse af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt, og henset til, i hvilket omfang associeringsaftalen blev indgået til fordel for den saharaviske befolkning på deres vegne, i overensstemmelse med deres ønsker og/eller i samråd med deres anerkendte repræsentanter[?]Er fiskeripartnerskabsaftalen mellem EU og Kongeriget Marokko (som godkendt og gennemført ved Rådets forordning 764/2006 2, Rådets afgørelse 2013/785/EU 3 og Rådets forordning 1270/2013 4) gyldig, henset til kravet i artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union om at bidrage til overholdelse af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt, og henset til, i hvilket omfang fiskeripartnerskabsaftalen blev indgået til fordel for den saharaviske befolkning på deres vegne, i overensstemmelse med deres ønsker og/eller i samråd med deres anerkendte repræsentanter[?]Har [sagsøgeren] ret til at anfægte gyldigheden af EU-akter under henvisning til, at EU har krænket folkeretten, navnlig henset til: a. det forhold, at selv om [sagsøgeren] har søgsmålskompetence i henhold til national ret og kan anfægte EU-akters gyldighed, påstår virksomheden ikke at have rettigheder i henhold til EU-retten, og/eller b. princippet i sagen om monetært guld fjernet fra Rom i 1943 (ICJ Reports 1954), hvorefter Den</p>	Udenrigsministeriet	Dom	27.02.18

	Internationale Domstol ikke kan træffe afgørelser, som betvivler adfærden eller påvirker rettigheder hos en stat, som ikke er sagsøgt for Domstolen, og som ikke har samtykket i at være bundet af Domstolens afgørelser[?]			
T-307/16	CEE Bankwatch Network mod Kommissionen Påstande: — Den anfægtede afgørelse truffet af Kommissionen den 15. april 2016 med referencenummer Ref. GestDem nr. 2015/ 5877 erklæres ugyldig, og — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	27.02.18
C-577/16	Trinseo Deutschland 1) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, sammenholdt med bilag I til dette direktiv, fortolkes således, at produktion af polymerer og navnlig pylomeren polycarbonat i anlæg, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag, er omfattet af den deri nævnte aktivitet med produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Har driftslederen af et sådant anlæg ret til gratis tildeling af emissionskvoter i medfør af en direkte anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, hvis en gratis tildeling af emissionskvoter efter national ret ikke kommer i betragtning alene af den grund, at den pågældende medlemsstat ikke har optaget anlæg til produktion af polymerer under anvendelsesområdet for den nationale lov til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF, og disse anlæg alene af denne grund ikke deltager i emissionshandelen?	Energistyrelsen	Dom	28.02.18
C-618/16	Prefeta Sagen vedrører: 1) Giver bilag XII i tiltrædelses-traktaten medlemsstaterne mulighed for at udelukke polske statsborgere fra rettighederne i henhold til forordningens artikel 7, stk. 2, og unionsborgerdirektivets artikel 7, stk. 3, såfremt arbejdstageren, selv om han havde opfyldt det [org. s. 9] nationale krav om registrering af hans lønnede beskæftigelse for sent, ikke endnu havde haft lønnet beskæftiget i en uafbrudt registreret periode på tolv måneder? 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er »nej«, kan en polsk statsborger arbejdstager under omstændighederne i det første spørgsmål da påberåbe sig unionsborgerdirektivets artikel 7, stk. 3, der omhandler bevarelse af status som arbejdstager?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.02.18

C-14/17	<p>VAR</p> <p>Sagen vedrører: a) Principalt: Skal artikel 34, stk. 8, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at de tilbudte produkters lighed med de originale skal godtgøres allerede i forbindelse med afgivelse af bud? b) Subsidiært, såfremt det foregående præjudicielle spørgsmål a) besvares benægtende: Hvordan kan man sikre overholdelsen af ligebehandlingsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence og princippet om god forvaltningsskik samt retten til forsvar og overholdelse af kontradiktionsprincippet for de øvrige tilbudsgivere?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	28.02.18
C-15/17	<p>Bosphorus Queen Shipping</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal udtrykket »kystlinjen eller kyststatens beslægtede interesser« i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, henholdsvis udtrykket »kystlinje eller beslægtede interesser« i artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF fortolkes ud fra definitionen af udtrykket »[kyst eller] dermed forbundne interesser« i artikel II, nr. 4, i den internationale konvention af 1969 om indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker? 2. I henhold til definitionen i artikel II, nr. 4, litra c), i den i første spørgsmål nævnte konvention af 1969 betyder »forbundne interesser« bl.a. det berørte områdes trivsel, herunder bevaring af havets levende rigdomskilder og afvildtbestande. Gælder denne bestemmelse også for bevarelsen af de levende ressourcer samt dyre- og plantelivet i den eksklusive økonomiske zone, eller vedrører denne bestemmelse i konventionen kun bevarelsen af kystområdets interesser? 3. Dersom første spørgsmål besvares benægtende: Hvad betyder udtrykket »kystlinjen eller på kyststatens beslægtede interesser« i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, henholdsvis udtrykket »kystlinje eller beslægtede interesser« i artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF? 4. Hvad betyder udtrykket »ressourcer i dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone« som omhandlet i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF? Skal levende ressourcer kun forstås som udnyttede arter, eller omfatter udtrykket også arter, som er knyttet til eller afhængige af udnyttede arter som omhandlet i havretskonventionens artikel 61, stk. 4, f.eks. plante- og dyrearter, som udnyttes som føde af de udnyttede arter? 5. Hvordan skal udtrykket »medført [...] trussel om« i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF fastlægges? Skal truslen fastlægges ud fra det abstrakte begreb eller den konkrete risiko eller på anden måde? 6. Skal det ved vurderingen af de i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF fastsatte betingelser for kyststatens kompetence lægges til grund, at den medførte betydelige skade eller truslen om betydelig skade er en mere alvorlig konsek-</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Søfartsstyrelsen Udenrigsministeriet	GA	28.02.18

	<p>kvens end den medførte eller truende væsentlige forurening af havmiljøet som omhandlet i artikel 220, stk. 5? Hvordan skal den væsentlige forurening af havmiljøet defineres, og hvordan skal der tages hensyn til den ved vurderingen af den medførte eller truende betydelige skade? 7. Hvilke omstændigheder skal der tages hensyn til ved vurderingen af den medførte eller truende skade? Skal der ved vurderingen f.eks. tages hensyn til varigheden og den geografiske udstrækning af de negative virkninger, der kommer til udtryk i skader? Såfremt dette besvares bekræftende: Hvordan skal skaders varighed og udstrækning vurderes? 8. Direktiv 2005/35/EF er et minimumsdirektiv og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender strengere bestemmelser til bekæmpelse af forurening fra skibe i overensstemmelse med folkeretten (artikel 2). Gælder muligheden for at anvende strengere bestemmelser for direktivets artikel 7, stk. 2, som regulerer kyststatens kompetence til at gribe ind over for et skib på gennemsejling? 9. Kan Østersøområdet særlige geografiske og økologiske forhold samt dets sårbarhed tillægges betydning ved fortolkningen af de i havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og i artikel 7, stk. 2, fastsatte betingelser for kyststatens kompetence? 10. Omfatter udtrykket »klart objektivt bevis« i henhold til havretskonventionens artikel 220, stk. 6, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2005/35/EF foruden beviset for, at et skib har begået de overtrædelser, som de nævnte bestemmelser omhandler, også beviset for følgerne af udtømningen? Hvilket bevis skal der forlanges for, at der foreligger trussel om betydelig skade på kystlinjen eller på kyststatens beslægtede interesser eller på nogen ressourcer i dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone – f.eks. på fugle- og fiskebestandene samt havmiljøet i området? Betyder kravet om et klart objektivt bevis, at f.eks. vurderingen af den udtømte olies negative indvirkning på havmiljøet altid skal bero på konkrete undersøgelser og studier af konsekvenserne af den olieudtømning, der har fundet sted?</p>			
C-27/17	<p>FlyLAL-Lithuanian Airlines</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal begrebet »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« i artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen under omstændighederne i den foreliggende sag, fortolkes således, at det omhandler stedet for indgåelsen af de sagsøgte ulovlige aftale, der er i strid med artikel 82, litra c), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (artikel 102, litra c), TEUF), eller stedet, hvor de handlinger blev begået, hvorved den økonomiske fordel, der blev opnået ved denne aftale, blev udnyttet ved hjælp af underbudspriser (krydssubsidiering), når de konkurrerer med sagsøgeren på de samme relevante markeder? 2) Kan den skade (indkomsttab), som sagsøgeren har lidt som følge af de angivne ulovlige handlinger, som de sagsøgte</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	28.02.18

	<p>har foretaget, anses som skadestilføjelse som omhandlet i artikel 5, nr. 3), i Bruxelles I-forordningen i den foreliggende sag? 3) Kan driften af en filial af Air Baltic Corporation i Republikken Litauen under omstændighederne i den foreliggende sag anses som drift af en filial som omhandlet i artikel 5, nr. 5), i Bruxelles I-forordningen?</p>			
C-46/17	<p>John</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der uden yderligere betingelser giver ansættelseskontraktens parter mulighed for ved aftale indgået under ansættelsen uden tidsmæssig begrænsning at udsætte det aftalte tidspunkt for ansættelsesforholdets ophør som følge af den normale pensionsalders indtræden, eventuelt også flere gange, alene af den grund, at arbejdstageren som følge af den normale pensionsalders indtræden har ret til alderspension? 2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål bekræftende: Er den i første spørgsmål nævnte bestemmelse også uforenelig med rammeaftalens § 5, stk. 1, i forbindelse med den første udsættelse af ophørstidspunktet? 3. Skal artikel 1, artikel 2, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (direktiv 2000/78/EF) og/eller de generelle principper i fællesskabsretten fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, der uden yderligere betingelser giver ansættelseskontraktens parter mulighed for ved aftale indgået under ansættelsen uden tidsmæssig begrænsning at udsætte det aftalte tidspunkt for ansættelsesforholdets ophør som følge af den normale pensionsalders indtræden, eventuelt også flere gange, alene af den grund, at arbejdstageren som følge af pensionsalderens indtræden har ret til alderspension?</p>	Moderniseringsstyrelsen	Dom	28.02.18
C-117/17	<p>Comune di Castelbellino</p> <p>Sagen vedrører: – Er EU-retten (nærmere bestemt direktiv 2011/92/EU i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede bestemmelser) principielt til hinder for en lovgivning eller en national administrativ praksis, som gør det muligt at gennemføre en screening af, om det er nødvendigt at foretage en vurdering af indvirkningerne på miljøet, eller at gennemføre en VVM-undersøgelse, for så vidt angår projekter vedrørende anlæg, der allerede er opført på tidspunktet, hvor screeningen bliver gennemført, eller i</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Energistyrelsen	Dom	28.02.18

	<p>modsat fald om EU-retten gør det muligt at tage hensyn til ekstraordinære omstændigheder, som gør det muligt at fravige det almindelige princip om, at en VVMundersøgelse efter sin art er forudgående?</p> <p>– Det ønskes nærmere bestemt oplyst, om en sådan fravigelse er begrundet, såfremt en ny forskrift fritager et bestemt projekt – som burde have været screenet i henhold til en national rets afgørelse, hvorved en tidligere gældende national bestemmelse om screeningfritagelse blev anset for forfatningsstridig, og/eller ikke måtte finde anvendelse – fra en VVM-undersøgelse.</p>			
C-297/16	<p>CMVRO</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er EU-retten til hinder for nationale bestemmelser, som giver dyrlæger eneret til detailsalg og brug af økologiske produkter, antiparasitære midler til specialbrug og veterinærlægemidler? 2. Såfremt en sådan eneret er forenelig med EU-retten, er EU-retten da til hinder for, at en sådan eneret også vedrører de faciliteter, gennem hvilke salget heraf sker, således at disse faciliteter fortrinsvis eller udelukkende skal drives af en eller flere dyrlæger?</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	01.03.18
C-9/17	<p>Tirkkonen</p> <p>Den forelæggende ret har besluttet at udsætte sagen og i henhold til artikel 267 TEUF forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål: Skal artikel 1, stk. 2, litra a), i udbudsdirektivet 2004/18/EF fortolkes således, at definitionen »offentlige kontrakter« som omhandlet i dette direktiv omfatter en kontraktordning, – hvorved en offentlig enhed har til hensigt at indhente tjenesteydelser på markedet for en på forhånd begrænset periode, idet den på de vilkår, som er anført i et udkast til rammekontrakt, der er vedlagt udbudsmaterialet, indgår kontrakter med alle økonomiske aktører, som opfylder de i udbudsmaterialet fastlagte og særskilt anførte krav til den bydendes egnethed og den tilbudte tjenesteydelse og består en prøve, som er nærmere beskrevet i udbudsmaterialet, og – som ikke længere kan tiltrædes i kontraktens løbetid?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	01.03.18
T-316/15	<p>Den Polske Republik mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse af 31. marts 2015 (meddelt under nr. C(2015) 2230) vedrørende afslag på økonomiske støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til det store projekt »Oprettelse af innovative tjenesteydelser i det fælles IBM-tjenesteydelsescentrum i Wrocław« som del af det operationelle program »Innovativ økonomi«, som er en del af strukturstøtten med formålet »Konvergens i Polen«, annulleres.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsministeriet	Dom	01.03.18
C-284/16	<p>Achmea</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 344 TEUF til hinder</p>	Finanstilsynet	Dom	06.03.18

	<p>for anvendelsen af en bestemmelse i en bilateral investeringsbeskyttelsesaftale mellem EU-medlemsstater (en såkaldt unionsintern BIT), hvorefter en investor, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, i forbindelse med en tvist vedrørende investeringer i den anden kontraherende stat kan indlede en sag mod sidstnævnte ved en voldgiftsret, hvis investeringsbeskyttelsesaftalen er indgået før en af de kontraherende staters tiltrædelse af EU, men voldgiftssagen først skal indledes derefter? Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: 2. Er artikel 267 TEUF til hinder for anvendelsen af en sådan bestemmelse? Såfremt første og andet spørgsmål besvares benægtende: 3. Er artikel 18, stk. 1, TEUF under de i første spørgsmål beskrevne omstændigheder til hinder for en sådan bestemmelse?</p>			
C-579/16 P	<p>Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 15. september 2016, meddelt til Kommissionen den 16. september 2016, i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen, ophæves. — Domstolen træffer selv afgørelse i første instans, og søgsmålet forkastes som retligt ugrundet, og — Indstævnte og sagsøgere i første instans tilpligtes at betale omkostningerne. Subsidiært nedlægges påstand om: — Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 15. september 2016, meddelt til Kommissionen den 16. september 2016, i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen, ophæves, og — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af det andet anbringende, der blev gjort gældende i første instans. — Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.</p>	Erhvervsministeriet	Dom	06.03.18
Forenede sager C-274/16, C-447/16 og C-448/16	<p>Flightright, Becker, Barkan m.fl</p> <p>C-274/16, Flightright m.fl. vedrører: Skal ankomststedet for den anden delstrækning i forbindelse med en persontransport med en flyforbindelse, som består af to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen, betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 7, nr. 1), litra a), i forordning (EU) nr. 1215/2012 1, hvis søgsmålet er rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første delstrækning, hvor uregelmæssigheden fandt sted, og et andet luftfartsselskab gennemførte transporten på den anden delstrækning?</p> <p>C-447/16, Becker vedrører: Skal afgangsstedet for den første delstrækning i forbindelse med en passagertransport med to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001 1,</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	07.03.18

	<p>hvis det krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 2 , som gøres gældende med søgsmålet, støttes på en forstyrrelse, som er indtrådt på den anden delstrækning, og søgsmålet er rettet mod kontrahenten for transportkontrakten, som ganske vist er transporterende luftfartsselskab for den anden flyvning, men ikke for den første flyvning?</p> <p>C-448/16, Barkan m.fl. vedrører: Skal artikel 5, nr. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at begrebet »sager om kontraktforhold« også omfatter et krav på kompensation i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved afflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, som gøres gældende over for et transporterende luftfartsselskab, som ikke er den pågældende passagers kontrahent?</p> <p>Dersom artikel 5, nr. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001 finder anvendelse: Skal passagerens endelige bestemmelsessted i forbindelse med en passagertransport med to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001, hvis det krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004, som gøres gældende med søgsmålet, støttes på en forstyrrelse, som er indtrådt på den første delstrækning, og søgsmålet er rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første flyvning, som ikke er kontrahenten for transportkontrakten?</p>			
C-494/16	<p>Santoro</p> <p>Sagen vedrører: 1) Udgør tilkendelsen af en erstatning på mellem 2,5 og 12 månedslønninger for den seneste fulde månedsløn (artikel 32, stk. 5, i lov nr. 183/2010) til den offentligt ansatte, som er blevet udsat for en ulovlig forlængelse af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, idet vedkommende kun kan opnå fuld erstatning for skaden ved at bevise at være gået glip af andre beskæftigelsesmuligheder eller ved at bevise, at vedkommende i tilfælde af afholdelse af en almindelig udvælgelsesprøve ville være blevet udvalgt, en tilsvarende og effektiv foranstaltning i den forstand, som fremgår af Domstolens afgørelser i de forenede sager C-22/13, [C-61/13 – C-63/13 og C-418/13], Mascolo [m.fl.], og i sag C-53/04, Marrosu? 2) Skal ækvivalensprincippet, hvortil EU-Domstolen har henvist i (bl.a.) de ovennævnte afgørelser, fortolkes således, at såfremt medlemsstaten vælger ikke at anvende omdannelsen af ansættelsesforholdet (anerkendt i den private sektor) i den offentlige</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	07.03.18

	<p>sektor, skal medlemsstaten under alle omstændigheder garantere arbejdstageren den samme fordel, eventuelt i form af en erstatning for den skade, som nødvendigvis svarer til værdien af den tidsubegrænsede ansættelse?</p>			
C-560/16	<p>E.ON Czech Holding</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 22, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »Bruxelles I forordningen «) fortolkes således, at den også omfatter retsforhandlinger om efterprøvelse af rimeligheden af det vederlag, som en hovedaktionær skal betale, svarende til kapitalandelenes værdi, til de tidligere ejere af disse kapitalandele, der blev overdraget som følge af en beslutning truffet på et aktieselskabs generalforsamling om tvungen overdragelse af de øvrige kapitalandele til hovedaktionæren (også kendt som »tvangsindløsning«), når den på aktieselskabets generalforsamling truffe beslutning fastsætter beløbet for et rimeligt vederlag, der er bindende for hovedaktionæren og for selskabet i henhold til de ydede rettigheder samt over for de øvrige ejere af kapitalandele? 2. Såfremt svaret på ovenstående spørgsmål er benægtende, skal Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 1), litra a), da fortolkes således, at den også omfatter retsforhandlinger om efterprøvelse af rimeligheden af det i ovenstående spørgsmål beskrevne vederlag? 3. Såfremt svaret på begge de ovenstående spørgsmål er benægtende, skal Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 3), da fortolkes således, at den også omfatter retsforhandlinger om efterprøvelse af rimeligheden af det i det første spørgsmål beskrevne vederlag?</p>	Erhvervsministeriet Finanstilsynet	Dom	07.03.18
C-651/16	<p>DW</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 45, stk. 1 og 2, TEUF fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som med henblik på fastlæggelsen af størrelsen af en moderskabsydelse ikke udelukker de måneder, hvor den pågældende har arbejdet ved en EU-institution og været dækket af De Europæiske Fællesskabers fælles sygeforsikringsordning, fra den periode på 12 måneder, som skal tages i betragtning ved beregningen af det gennemsnitlige bidragsgrundlag, men, under hensyn til, at den pågældende ikke var forsikret i Letland i nævnte periode, ligestiller hendes indtægter med det gennemsnitlige bidragsgrundlag i staten, hvilket kan reducere den moderskabsydelse, som hun tildeles, betydeligt i sammenligning med det mulige beløb, den pågældende kunne have oppebåret, hvis hun i den periode, der tages i betragtning ved beregningen, ikke havde arbejdet ved en EU-institution, men havde været beskæftiget i</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	07.03.18

	Letland?			
C-103/17	<p>Messer France</p> <p>Sagen vedrører: »1) Når en medlemsstat efter ikrafttrædelsen af direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 i første omgang ikke har vedtaget nogen bestemmelser med henblik på indførelse af en punktafgift af elforbruget, men har opretholdt en indirekte afgift af dette forbrug indført på et tidligere tidspunkt, og lokale skatter: – skal den pågældende afgifts forenelighed med direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 og direktivet af 27. oktober 2003 da vurderes på grundlag af de i artikel 3, stk. 2, i direktivet af 25. februar 1992 opstillede krav om en »anden form for indirekte beskatning«, nemlig forfølgelse af et eller flere særlige formål og overholdelse af visse beskatningsregler, der finder anvendelse på punktafgiften eller momsens? – eller er det kun muligt at opretholde en »anden form for indirekte beskatning«, når der findes en harmoniseret punktafgift, og kan det pågældende bidrag i dette tilfælde betragtes som en sådan punktafgift, hvis forenelighed med disse to direktiver så skulle bedømmes på grundlag af alle de i de nævnte direktiver opstillede harmoniseringsregler? 2) Skal et bidrag beregnet på grundlag af det offentlige elforbrug, der allokeres dels til finansiering af de udgifter, der er forbundet med produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder og kraft-varmeproduktion, dels til gennemførelse af en geografisk takstudligning og en nedsættelse af elpriserne for fattige husstande, anses for at forfølge særlige formål i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktivet af 25. februar 1992, der er gengivet i artikel 1, stk. 2, i direktivet af 16. december 2008? 3) Såfremt kun nogle af de formål, der forfølges, kan betegnes som særlige i henhold til disse bestemmelser, har bidragsyderne så alligevel krav på en fuldstændig tilbagebetaling af det omtvistede bidrag eller kun på en delvis tilbagebetaling afhængigt af, hvor stor en del af de samlede udgifter, som bidraget finansierer, der udgøres af udgifter, der ikke svarer til særlige formål? 4) Såfremt det på baggrund af besvarelsen af de foregående spørgsmål antages, at bidragsordningen til den offentlige elektricitetsforsyning er helt eller delvist uforenelig med afgiftsreglerne for elektricitet i EU-retten, skal artikel 18, stk. 10, andet afsnit, i direktivet af 27. oktober 2003 da fortolkes således, at overholdelse af de minimumstakster, der er fastsat i nævnte direktiv, frem til den 1. januar 2009 var den eneste forpligtelse, der påhvilede Frankrig?»</p>	Energistyrelsen	GA	07.03.18
C-246/17	<p>Diallo</p> <p>Sagen vedrører [uddrag]: 1) Skal artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område for-</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	07.03.18

	<p>tolkes således, at den kræver, at en afgørelse om tildeling af opholdsret skal træffes og meddeles inden for en frist på seks måneder, eller at afgørelsen træffes inden for denne frist, men meddeles på et senere tidspunkt? Såfremt en sådan afgørelse kan meddeles på et senere tidspunkt, inden for hvilken frist skal denne meddelelse da ske? 2) Skal artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, sammenholdt med dette direktivs artikel 5, artikel 5, stk. 4, i direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring og artikel 7, 20, 21 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes og anvendes således, at den afgørelse, der træffes på dette grundlag, blot skal træffes inden for den frist på seks måneder, der er fastsat i denne artikel, og at der således ikke er givet en frist for meddelelsen af denne afgørelse og heller ikke på nogen måde er fastsat bestemmelse om, hvilken betydning det har for retten til ophold, at denne meddelelse først sker efter udløbet af denne frist? 3) Er effektivitetsprincippet med henblik på at sikre effektiviteten af retten til ophold for et familiemedlem til en unionsborger til hinder for, at den nationale myndighed, efter at en afgørelse om opholdsret er blevet annulleret, på ny får en frist på fulde seks måneder, som den er tillagt ved artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, hvilken frist råder den nationale myndighed da over, efter at dens afgørelse om afslag på tildeling af opholdsret er blevet annulleret?</p> <p>[...]</p>			
--	---	--	--	--